

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر کاهش رفتارهای خودزنی و خودکشی دختران نوجوان بین 14 - 18 سال مشهود

محل انتشار:

فصلنامه ایده های نوین روانشناسی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عاطفه قوتی - M.Sc. Student, Public Psychology, Hekmat Razavi Higher Education Institute

جعفر طالبیان شریف - Assistant Professor, Psychology, Ferdowsi University of Mashhad

مسعود آهوان - PhD student, Family Counseling, Islamic Azad University, Bojnourd Branch

خلاصه مقاله:

پیش زمینه و هدف: این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی آموزش گروهی طرحواره درمانی بر کاهش رفتارهای خودزنی و خودکشی دختران بین 14 تا 18 سال مراجعه کننده به مرکز مشاوره آموزش و پرورش مشهد انجام شد. مواد و روش کار: پژوهش حاضر از نوع پژوهش نیمه آزمایشی بوده که در آن از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل استفاده شده است. به منظور اجرای پژوهش، پس از هماهنگی های لازم با مرکز مشاوره، ابتدا جلسه ای جهت آشناسازی و جلب مشارکت دختران دانش آموز شامل رفتارهای آسیب به خود برگزار گردید. سپس پرسشنامه فرم کوتاه طرحواره یانگ، افکار خودکشی بک، خودآسیب زنی بر روی آنها اجرا شد و 30 نفر از دانش آموزان دختر که شرایط شرکت در پژوهش را داشتند، انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند. به این ترتیب، طرحواره درمانی در قالب 10 جلسه 90 دقیقه گروهی اجرا شد و پس از اتمام جلسات، مجدداً پرسشنامه های یادشده، توسط گروه آزمایش و کنترل تکمیل شد. پردازش داده های پژوهش با استفاده از آمار توصیفی و آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیره و چند متغیره برای گروه ها انجام گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد که روش آموزش گروهی طرحواره درمانی، بر کاهش رفتارهای خودزنی و خودکشی تاثیر دارد. بحث و نتیجه گیری: آموزش گروهی طرحواره درمانی، به واسطه تاثیرات ناشی از تکنیک های شناختی منجر به کاهش رفتارهای خودزنی و خودکشی شده است که به این اعتبار میانگین نمرات خودکشی و خودزنی گروه آزمایش کاهش پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

Suicide, suicide, schema therapy, خودزنی، خودکشی، طرحواره درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155310>

